

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljke in dopisi. — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemamo stane „Jutro“ mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četrstolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primaren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Za „Jutrov“ sklad.

Dva Slovenca iz Voloske pošiljata 12 kron — „v nadi, da bodo tudi drugi zavredni Slovenci posnemali ta primer in z željo, da bi „Jutro“ uspevalo in se širilo kakor to v polni meri tudi zasluži. Živelo naše neodvisno „Jutro“!

G. Dušan Bogdanovič absolvirani filozof v Lipskem, nam je poslal 5 kron z besedami: „Šaljem i ja za „Jutrov sklad“ ovaj mali obol i želim vam uspeh“.

Neimenovani v Predvoru nabral v veseli družbi 25. t. m. in nam poslal 5 K 60 vin.

G. Šimenc in njegov neimenovani prijatelj v Sp. Šiški darovala 3 krone.

G. Zvonimir Dobnikar, konc. mešetar v Sp. Šiški 1 krono.

Iskrena hvala vsem posebno pa bratu Srbu, g. Dušanu Bogdanoviču, zvestemu prijatelju „Jutra“ katerega se je tudi v daljnji Nemčiji spomnil.

Mnogi, ki ne morejo žrtvovati za „Jutrov“ sklad večjega zneska, malo se jim pa ne zdi vredno pošiljati — četudi je nam dobro došel najmanjši, znesek — prispevajo za „Jutrov sklad“ najlože na ta način, da pošljejo pri obnovitvi naročnine par desetice več, ki jih oni ne bodo pogrešali, nam pridejo pa — posebno ako se jih zbere več — prav dobro čez par dni začenja novo četrtletje, ko obnavlja večina naših naročnikov naročnino in pri tej priliki se spomnijo naši naročniki gotovo tudi „Jutrovega sklada“.

Banket.

Ljubljana 27. marca.

Vi sužnji trdega dela, vi jetniki, ki ste vkovani v verige krivičnega socialnega reda, sploh vi vsi, ki ste v to obsojeni, da si le v krvavi znoj svojega obraza priborite trdo skorjo vsakdanjega kruha, vi ne veste, kaj je to banket.

Kako naj bi za to tudi vedeli? Z dnevom vred vsajate iz trdih ležišč v zadubljih spalnicah, ki so za vas in vašo družino v enem brlogu vse, s čemer se tisti, ki poznajo bankete z celo vrsto razkošnih dvoran niti ne morejo zadovoljiti. In ko ste vsi, izpijete kako prestano, prekuhano čorbo, nato pa se podaste na križevi pot z lačnim trebuhom za grenkim kruhom. Ali do te ure ste bili še svobodni, od tedaj naprej pa postanete sužnji težavnega. Kolikokrat tudi nevarnega dela. Brez okrepčila ste v to delo vkovani celo dopoldne. Opoldne pa vas izpuste za kratek trenutek, med katerim z naglico na trdi klopi, ali na cesti, ali kjer si že bode povzijete hrano, ki bi jo pri teh, ki vedo kaj so banketi, niti pes ne povohal. Potem pa spet na delo brez okrepčila do mraka.

Ko se vračate zvečer domov, do mozga izžeti in vtrjeni od dnevnega dela, vas doma pričakuje žena s kopico gladnih otrok, prisedite k večerji od katere večji del si je treba pritrgeti od ust, če bi radi otrokom zadušali klic: oče, lačni smo!

Vi torej ne morete vedeti kaj je banket. Pa pri vsem vi ste še srečni.

Kajti koliko jih je, ki niti vsega tega nimajo. Koliko jih je vaših tovarišev, ki ni-

majo ne strehe nad seboj ne mesta, kamor bi položili svojo trudno glavo. Koliko jih je, ki se po noči kot tatovi skrivajo v svilih, v hlevih, v kanalih, po drevorednih klopih, da tamkaj položijo svoje trudne ude za par ur nemirnega počitka. Koliko jih je, ki nicoj ne ve, ali dobi jutri grizljaj kruha bodisi kot milodar, ki se mu vrže pred noge kot kost psu, bodisi kot zalužek za krvave žulje celodnevnega požrtovanja človeške moči.

Vsi ti in teh je navzlic naši visoki krščanski kulturi, na tisoče in milijone, vsi ti še manj kot prvi vedo kaj je banket.

In koliko jih je, ki zapuste doma ženo in otroke v največjem pomanjkanju, pa gredo dalč po svetu iskat dela, zaslužka, kruha zase in za svojo družino. Vsaka nova železnična zgradba izbudi na vseh koncih in krajih ožje in širje svetovne domovine pravzato preseljevanje delavskih narodov. Nič gotovega nimajo pred seboj na celi dolgi poti. Marsikateri teh romarjev za kruhom obleži vtrujen na potu, še predno je prišel do cilja. Nič zaneslivega ne vedo, ali bodo na cilju vsaj potovanja našli to, kar jih je prignalo čez hrib in dol čez dežele in morja na lice mesta.

Šli so, in tukaj so. Tako se je zgodilo, da vzamemo zadnji dogodek takega delavskega preseljevanja iz naše domače zgodovine naših socialnih razmer, pri zgradbi belokranjske železnice. Komaj je bilo toliko gotovo, da se železnica res zgradi, že so priromali delavci iz najdaljših krajev v celih trumah na vir novega zaslužka. Prišli pa so v dvakratno neugodnem času. Prvi, ker je ta čas še doba prehoda zime v začetek pomladi, vreme nestalno, mrzlo, mokro; drugi, ker to, po kar so prišli, ob tem času še ni bilo godno, to je, dela še ni! Nekateri spekulativni podjetniki so za ta dogodek vsaj pripravili barake, da imajo sestrarani reveži vsaj streho nad seboj. Ravno oni pa, ali bolje, ravno tam pa, kjer bi se imelo delo najprej začeti, se ni prav nič pripravilo za prezgoden prihod teh trpinov človeške družbe.

Kakor smo že med dnevnimi vestmi omenili, čaka v bližnji okolici Novega mesta na stotine teh revežev že tedne in tedne brez strehe, brez hrane, brez zaslužka, sploh še danes brez upanja na kako delo.

Pečali smo se tudi že in se bomo še tudi z vprašanjem, kdo je temu kriv, da te stotine delavcev trpe skrajno pomanjkanje, da so do skrajnosti sestrarani delavci skoro primorani s silo in zvijačo z nadlegovanjem domačinov vsaj za skrajno silo se preživljati.

Po dolgem čakanju ob najneugodnejšem vremenu in pomanjkanju vsega za življenje vredno človeka najbolj potrebnega je pretečeno soboto tem trpinom vendar zasijalo solnce upanja.

Na ta dan je slavna gospoda, ki dobro pozna bankete, določila slavnost otvoritve zgradbe te železnice, in na ta način ugotovila težko pričakovani začetek dela.

Pa tudi še to pot so ti upi vlogim trpinom splavali po vodi. Kajti ta slavna gospoda je ta začetek dela le markirala s tisto pompozno slovesnostjo, ki izmeče tisočake vunkaj za prazno formo, za pražen nič. Krona tega slovesnega „začetka zgradbe“ belokranjske železnice pa je bil — banket.

Kaj je banket? Banket je v obče velika

pojedina in popivanje jednake družbe z neizmerno veliko govoričito, kadar se je slavna družba do grla sita najedla in napila.

Tak banket je bil tudi slavnostni banket ob tej priliki. Opozorjeni po pismu iz delavskih krogov, smo se že dva dni prej pustili izključiti od udeležbe pri tem banketu. In naš urednik, ki je bil navzoč pri slavnosti, pravi, da mu ni bilo žal, da se je že naprej sam izključil od banketa. Že način, kako je ta slavna gospoda vabila k slavnosti zastopnike drugih slovenskih listov je — ne glede na to, da je bil žaljiv — vedel vsakomur, kdor ima odprte oči razločno povedati, da tista slavna gospoda, ki je na tem banketu toliko lepih fraz izrabila v „korist kranjske dežele“ in „avstrijskih narodov“ ne smisla, še manj pa srca za drugega, kakor sama za se in svoje častihlepje.

Vprašamo vas: *Kako srce mora imeti ta slavna gospoda, ko je sedela pri polnih mizah najboljši jedi in pijače pa se ni prav nič zavedala, da nekaj minut daleč od tega banketa čaka na stotine delavcev že tedne in tedne brez vsega, ker je cloveku za življenje najnujnejše potrebno?*

Ali bi ne velevalo človekoljubje priproste pastirja, da bi se ta denar, kar ga je požrl ta banket, obrnil v pred sestradanim delavcem, ki imajo to delo izvesti, na čast katerega se je banket vršil? Ali ni vsak udeležencev od usode toliko oblagodarjen, da bi si bili vsi vkupaj lahko privoščili pošteno navadno kosilo, če so že razvajeni, da se mora vsako takodelo pričeti z dobro jedjo in pijačo, dočim tisti ki bo to delo izvršil, napol nag strada koščka kruha? Ali bi ne bil v zgodovini belokranjske železnice vsaj ta dan časten datum za vse tiste, ki imajo na zgradbo kak upliv, če bi se namesto banketa za tiste, ki si lahko iz svojega žepa privoščijo kaj boljše, naredilo vsaj tistim revežem, ki so prisiljeni na javnih cestah, da celo na glavnem mestnem trgu prosjačijo za kruh, napravilo skromno kosilo ter odredilo, da se do pričetka dela vsaj ne potikajo okrog kot tolovaji, ampak da se jih ohrani kot vredne ude človeške družbe?

Ali bi si slavna gospoda pri banketu ne postavila sama sebi spominjalo vsaj pri banketu s primernimi darovi, namesto da so že itak revni okoličani primorani jih potom izsiljevanja in groženj podpirati v denarju in hrani?

Ali bi se ne smelo od te slavne gospode zahtevati vsaj toliko odkritosti, pa bi bili na delo čakajočim delavcem povedali, da še ne mislijo resno pričeti z delom, da so prišli v Novomesto le radi lepšega, le radi samega sebe, ne tudi radi tistih, ki imajo delo izvršiti?

Če že vsega tega niso mogli storiti, vsaj tisto, kar jim je po banketu še preostalo na mizah bi bilo bolje obrniti, če bi bili razdelili med sestrane reveže, kakor pa da so z celimi tortami vred do zadnjega šopka, ki ga je eden gospodov izgubil na stopnicah, pobrali do zadnjega kosa vse, pa vzeli seboj.

Tukaj se miza šibi pod težo bremena jedi in pijače in moža politika, ki se drugače gledata kot pes in mačka, se tu v obje-

mu kosata v frazerski vlnudnosti. Tam pa revež pod deževnim nebom gladen kot tolovaj izsiljuje drugim revežem skorjo kruha iz ust.

To je banket, živ dokaz krivičnega socialnega reda. In tak banket bo marsikateri v dnu svojega srca preklinjal dokler bo živ.

Ljubljana-Kranjsko.

Ljubčanom v resen pomislek. Ljubljanci so nekam čudni ljudje. Če tudi „Jutro“ odkar ljubljanska podružnica popolnoma nalomestuje „Jutro“ kakor je bilo, ko se je še v Ljubljani tiskalo, največkrat posveča več kot polovico lista ljubljanskim in kranjskim razmeram, se še vedno dobe ljudje, ki imajo „Jutro“ za „tuj“ list. Tu je pač očitno dokaz, kako taki predsodki zaslepajo tudi naobražene ljudi, kakor so Ljubljanci v resnici, oziroma kakor bi nekateri radi bili. Prav nič se pa naši ljubi Ljubljanci tega ne zavedajo, da ravno Ljubljancem ne bi smel biti nobeden slovenskih listov sploh kot tuj list, kajti v tem slučaju preneha biti Ljubljana tolikrat opovano osrčje Slovenije ljuba mati in središče vse Slovencev. Ali je človeškemu srcu kak ud telesa tuj, ali je mali več otrok onim, ki niso doma, tuja, ali jih ne ljubi še bolj, kot one, ki jih vidi vedno okrog sebe? Če se Ljubljana kot osrčje Slovenije praktično in v dejanju izkazuje tako ozkosrčno, da je prav težko najti razliko med njo in kakim zakrknjenim trgov z nazorih starih patricijev, potem bo treba preskrbeti da se s to prakso poderejo vse tiste teoretične fraze o Ljubljani kot osrčju Slovenije, ter da se obrača pozornost vse Slovencev proč od Ljubljane proti drugemu mestu, ki bo to ime bolj znalo ceniti, kakor pa zna Ljubljana. Nikar ne mislite, da govorimo tu le sami o sebi, oziroma o „Jutru“. Vsaj vemo, da slično kot nam, se godi vsem drugim slovenskim listom kar navsezadnje ni toliko zameriti, ker se res nobeden toliko ne peča z ljubljanskimi razmerami, kakor ravno „Jutro“. Vsaj smo videli v slučaju belokranjskih volitev, ko se je klerikalnega kandidata Dermastijo proglasilo kot „tujca“ in sicer so to budalost zagrešili tisti ki s tem „tujem“ vred vsaki dan diha isti zrak, na istem kraju — v Ljubljani. Ljubljanci, nikar ne bodite malenkostni! Tako malo nas je Slovencev, pa naj se še mi zapiramo drug pred drugim v lokalnih ozkosrčnih starih nazorih! Če ste še danes s slepoto tako daleč udarjeni, da proglašate „Jutro“ za to ker se slučajno v Trstu tiska že za „tuj“ list, dočim Vas vsaki dan nadpolovico lista opozarja, da to ni res, potem le ostanite pri svojih „lokalnih“, „domačih“ in ne vemo še pri katerih „svojih“ listih. Razjasnili smo Vam dovolj svoj položaj, če je Vam na tem, da ohranite edni slovenski neodvisen dnevnik, storite svojo dolžnost, mi smo storili, da smo vas nanjo opozorili. Mi danes bolj kot svojčas, ko se je „Jutro“ še tiskalo v Ljubljani; lahko porečemo z mirno vestjo, da smo iz kraja sedanje izdaje mnogo več storili za vas, kot nasprotno vi za nas. Pazite, da tega ne boste občutili, predno bo prepozno! Nemški č-

poselom, in ne zapustite ga prej kakor pred vrati njegovega doma“.

V teh besedah je bilo več obzirnosti, nego bi si človek mislil: mladi mož je dal z njimi razumeti kralju, da ni zmožen, hvalliti se s tem, da je kdaj imel v svoji oblasti tako redkega jetnika.

„Ali naj se vrnejo semkaj? je vprašal Strapafar tiho.“

„Ne. Pač pa vas čakam jutri pri Mirti“.

„Varujte se!“ mu je šepnil Trenkmaj, vrnivši se v sobo.

„Saj imam kraljevo besedo!“

Klateži so storili, kakor jim je bilo ukazano. Henrik je dospel brez zapreke v Luvre. Ko so videli, da je prekoračil dvizni most, so se posvetovali, ali ne bi kazalo, vrniti se v ulico Kalandre. Toda Roajal jim je bil napovedal s stanek jasno in razločno za drugi dan pri Mirti. Bili so desirani na upor proti vsemu, kar ni bilo on, in na slepo pokorščino do vsega, kar je bilo njegova volja. Razen tega pa je treba reči, da so zaupali besedi kralja Henrika. Saj so zmerom slišali praviti, da se kralj ne more lagati.

V Luvru pa je nastal glasen hrup veselja. Škoti, Švicarji in Nemci, vsaka kompanija je kričala radosti v svojem rodnem

LISTEK.

Ljubimca pariška.

(Nadaljevanje „Nostradama“.)

II.

Merjasec se pokaže.

Ob osmih zvečer je Henrik pojedel košček kruha in izpil kozarec vina. Nato se je obrnil v kot in zajokal. Če bi mu bil kdo rekel sinci, da bo prebolel to ponižanje, ne da bi poginil od sramote, ne bil bi mu verjel. Umrli ni, toda tresla ga je mrzlíca. Zdelo se je, da mu brizgne zdajpazdaj kri iz oči.

Že dolgo je bila črna noč. Bližajoči se koraki so zamajali lesene stopnjice, koraki, ki so jih klateži spoznali, kajti planili so pokoncu. Roajal de Borever je vstopil. Kralj ga je požiral z očmi. Četvorica je videla to in mislila sama pri sebi: Ako ne ubije kralja, je izgubljen! . . .

Roajal je pristopil k Henriku, odkril se in dejal:

„Svobodni ste“.

Val radosti in sovraštva je zalil kraljevo čelo.

„Svobodni?“ je vprašal z izdavljenim glasom

„Z enim pogojem, ki je neizogiben: dajte mi kraljevo besedo, da ne boste nikoli poizkušali česar koli zoper zlahtno in blagorodno gospodično Florizo Ronšrolovo“.

III.

Žival izpuščena.

Henrik je pobesil nos. Te besede so ga zadele kakor s kijem po lobanji. Njegovo kraljevo besedo! . . . Četvorica klatežev, vsa rdeča in svetla še od jedi in pijače, se je namrdnila neženirano. Vino jemlje sicer človeku telesno moč, a duševno mu dviga samozavest.

„Golobček je znorel, da“, je rekel Strapafar.

„Torej hoče res poginiti?“ je rekel Korpodibale.

„Molčite, psi!“ je kričnil Roajal.

Trenkmaj se je vzravnal, roko na rapirju; vino mu je gledalo iz oči.

„Dovolite“, je deklamiral in se postavil prav po junaško; „mi smo psi, če hočete govoriti tako, in nismo ako pomislite, da . . .“

Borever je odprl vrata, prijel Trekmaja za ovratnik in ga vrgel po stopnjicah. Slišalo se je kakor ropotanje soda, ki se vali

futski listi, ki jih podpirate, za vas niso „tuji“ listi, le „Jutro“ je za vas „tudi“ list, menda za to, ker se peča več kot mersikateri „domačih“ listov z Ljubljano.

Otvoritev zgradbe belokranjske železnice. Iz delavskih krogov v novomeški okolici se nam poroča: Naj premišljujemo kakor hočemo, tega si ne moremo raztolmačiti, zakaj se je pravzaprav že zdaj vršila slavnostna otvoritev zgradbe belokranjske železnice, ko vendar o kakem začetku pravega dela ne more biti še govora. Vsaj podjetniki niti potrebnega materijala še nimajo tukaj, niti si niso še na jasem — kako bo vsak svojo progo razdelil. Edino delo, ki se že zdaj pričinja, se lahko vrši v kamnolomih, pa še to ni povsod gotovega obstanka. — Delavci smo se že naveličali čakati na tako negotovost. Še to malo smo napravili, kar smo prinesli seboj. Kdor je prišel prazen, in teh je ravno največ, je prisiljen se potikati okoli kmetij, da si vsaj za živež preskrbi. Lahko misljeni in že po naravi izpričani pa niso izbirčljivi v sredstvih se na lahek način preživljati. Beračijo po hišah in če se jim ne da z lepa, se jim mora dati z grda. Kar dobe, zapijo na šnopsu, potem pa razgrajajo in so še drugim delavcem nevarni. Tako trpimo zaradi nekaterih nepoštenih, vsi drugi poštteni delavci, ki bi rajše delali, kakor pa postavljali okrog, pa ne moremo, ker ni še nič gotovega. Podjetniki računajo seveda s tem našim položajem. Mislijo si, čim bolj bodo sestradani, tem cenejše bodo za delo. Pa se znajo podjetniki pri tem računom obrisati. Vsi, ki so čakanja že siti, odšli, svarijo kamor pridejo druge delavce, naj nikar ne hodijo na Dolenjsko. Imajo tudi čisto prav. — Zdaj se bo delo povsod odprlo in vsako drugo delo je boljše, kakor pri železnici. Ker ni železnična uprava nič storila, da bi dala razglasiti, kdaj se bo delo pričelo, vsled česar je prišlo toliko delavstva na Dolenjsko, svarimo zdaj mi, kar nas je tukaj. Nikar preje hoditi sem, predno se ne bo pravo delo pričelo!

Tudi ta je krščanski kavalir! Alojzij Gorjanc iz Litije sicer ni prenapčen človek, ampak če se ga napije, niti žensk ne pusti pri miru. Ko ga je spet enkrat imel preveč pod kapo, se je lotil Marije Smuk. Grozil ji je, da jo ubije, če jo dobi na cesti, ozmerjal jo je s k...o, ki jo bo kar „mrzlo naredil“, če se bo tako prirajmalo. Da pa svoji grožnji pritisne tudi pečat vrjetnosti, zagrablji kamen in ga vrže skozi okno za katerim je bila Marija Smuk. Kamen pa k sreči ni nikogar zadel, razbila se je le šipa. Vendar je ta kamen privedel Marijinega moža iz hiše. Ta se potegne za čast svoje žene. Pograbil je Gorjancu ter mu namenil malo izčistiti njegovo grešno vest. Toda Gorjanc vkljub svoji vinjenosti je bil še vedno močnejši kakor Smuk, in mu je to tudi dokazal. Premlatil je ubogega moža, kar se je le dalo. Pri vsem tem mu je še raztrgal in poblatil suknjo, vsled česar je Smuku povzročil škodo cenjeno na 6 K. Za vse te ljubeznivosti pa Gorjanc ni dobil več kakor 5 dni, pa še za ta čas ga ne bodo pustili brez ričeta.

Le dobre volje je treba pa gre vse, to vidimo tudi pri naši slavni upravi na ljubljanskem gradu. Gospodje so nas vsaj toliko vbogali, da so pustili posuti tiste nebilojih-treba jame pred vsako klopjo na tako prijaznem razgledišču, kot so stare utrdbe. Vsaj še propada na teh utrdbah se naj gospodje usmili, pa bomo vsaj za en čas zadovoljni z njimi.

Po kurioziteti iz bele Ljubljane stiče mnogo lovce takih izrednosti, ta in oni nam je to in ono tudi že pokazal kot posebne

vrste kuriozitet, vendar prave doslej še ni nobeden iztaknil. Da ne bodo preobširno raziskovali, naj se omejijo le bolj na okolico za gradom doli proti Gruberjevemu prekopu, ne daleč tam, koder se je bregovina podrla. Tam nekje najdete res prve vrste kuriozitet iz bele Ljubljane.

Našim cenj ljubljanskim naročnikom pošljemo te dni — kot drugim naročnikom — položnice poštne hranilnice, ki naj se jih blagovolijo poslužiti pri plačanju naročnine. Tak način plačevanja naročnine je veliko ugodnejši za nas in tudi za njih. Mesečna naročnina znaša 1 K 50 vinarjev. Cenejši list ne more biti, ker raznašalci preveč stanejo.

Banket. Pod tem naslovom priobčujemo na uvodnem mestu sestavek, ki je mestoma tudi iz splošnega stališča zanimiv, in ki se v zadnjem delu ozira specijelno na banket ob priliki otvoritve zgradbe belokranjske železnice. Na ta sestavek opozorjamo naše bralce posebno one iz delavskih krogov. Iz gotovih razlogov pa si o tem slavnostem banketu pridržimo še nadaljno besedo.

Popreje k vojakom, potem še le v Ameriko. Da si tega pravila naši fantje ne morejo zapomniti! Če le morejo, ga obrnejo na robe. Tako sta poskusila tudi Jakob Pašič in Ivan Valič, oba iz Semiča. Pa sta imela smolo. Še predno sta nastopila pravo pot ki pelje do in čez „veliko lužo“, ju je zasačila roka pravice ter ohranila avstrijski armadi za novinca, to se pravi, če bosta fanta za to. Med tem časom pa bosta imela priliko 11 dni premišljevat, če ni bolje, se preje zglasiti k naboru, kakor jo kontrabant popihati v Ameriko.

In to vse radi ubite kokoši. A. Mlakar dobi nekoč na dvorišču ubito kokoš, ki jo je spoznal za svojo. Premišljeval je kdo bi bil nek tako dober, pa mu gre njegove kokoši pobijati. Najbolj na sumu je imel svojo sosedo Heleno Veber. Ker je Mlakar jako krščanski mož in tudi kavalir kar se tiče žensk, je čutil potrebo, da svoje krščanstvo radi ubite kokoši pokaže tudi v dejanju. Šel je k Vebrovi Heleni, jo zagrablji za roke, jo vlek el na cesto, pa jo je stiskal za vrat, češ, kakor si ti moja kokoš, tako bom tudi jaz tebe. Za to svojo krščansko ljubezen je Mlakar dobil 2 dni pokore, kar pravzaprav ni veliko, ampak radi ene ubite kokoši vendar dovolj če se to bolj natanjko premisli.

Od čega živi „Dan“? Od samega upanja, da „Jutro“ preneha izhajati in zato so zopet začeli razpošiljati iz „Učit. tiskarne“ cele pakete „Dneva“ po lepi slovenski deželi — zastoni. Prazni upi! „Jutro“ bo najbrže še izhajalo, ko se bo že zdavnaj pozabilo, da je Adolf Ribnikar v zvezi z „Učit. tiskarno“ sploh kdaj izdajal kak list z imenom „Dan“. To pa zato, ker ima „Jutro“ lepo število prijateljev, ki jih „Dan“ nima in jih nikdar imel ne bo.

Volilni imeniki v Mostah so sedaj vendar le izpostavljeni v pogled, ali v tako nerodnem času, ko večini občanov ni mogoče priti v občinsko pisarno. Kaj neki misli zopet gerent Oražem? Ali misli, da bo do svoje smrti gospodaril v mošičanski občini? No, le prevelikih upov naj si ne dela, ker pride tudi za njega — konec slave.

Blajski grad so kupili nemški protestanti za 600.000 kron. Tako bodo gospodarili v tem „slovenskem“ raju Nemci, ker lastnik gradu ima tudi izključno pravico do plovbe po jezeru, do ribištva itd. Deželnemu odboru kranjskemu se je škoda zdela denarja, da bi kupil to posestvo in ga rešil za slovenski narod!

„Mati božja, dajte, smejte se!“ Veselite se, ker stopam zopet v svoj Luvru! Cel dan je že, odkar se nihče več ne smeje in nihče več ne zeha, in ...

Norec ni imel časa, da bi dogovoril. Šum, ki se je bližal po stopnicah, je narastel do viharnega klancja, in pokazal se je — Henrik II. Katarina je vstala in se zrušila nazaj na svoj sedež; oči so se ji razširile od groze. Mongomeri se ji je približal trepetaje: ...

„Kralj! Kralj! Živel kralj!“ ...
Kakor da bi grom besnel po Luvru. Nekaj minut je Henrik nekako osuplo poslušal ta glas. Nato je stopil naravnost h Katarini de Medičis in jo poljubil na obvede lici, kar je podvojilo vzklike; čutil je pač nekako nezavedno potrebo, pokazati svoje veselje; s tem, da je poljubil Katarino, se je obenem zahvalil vsemu dvoru. Nato je izpregovoril v nastalo molčanje:

„Gardni kapitan!“ ... Dobro! Mongomeri, vzemite sto, ali makar dvesto ljudi in pojdite v ulico Kalandre — šesta hiša na levi. Tam je človek — morda jih je tudi četvero ali pet. Pograbitve vse skupaj. In takoj naj se postavi pet vešal pred velikimi vrati. Nič sodbe! In brž pri sveti Devici! Pokličita krvnika — preden mine ura, jih hočem videti obešene!“

Naši stari znanci iz Šiške nikakor ne morejo biti zadovoljni s pokoro, katero jim naloži g. okrajni sodnik za njihove grehe. S slučajem Abram in Gruntar smo se že parkrat pečali. Ga. M. Abram je svoji sosedu ge. M. Gruntar povedala razne vlnudnosti. Tako n. pr., da je „pufarca“, koroška k... in sicer rujava, da ji je kradla poltice iz omare in da naj plača puf, kar ga ima. In kakor nam že iz zadnje obravnave znano, se je svoji ženi pridružil tudi mčž, g. Henrik Abram. Proti svoji ženi je nalašč rekel, da zapre omaro, da ne bo Gruntar zopet kaj vkradla. Nasproti Gruntar pa je rekel, da ima „gobec kakor kamela“ (in to so katoličani!) „ti prokleta škrbava baba, ti bom že pomagal, da boš še zaprta“. Za vse te izraze in dokaze krščanske ljubeznivosti sta dobila oba že svojo pokoro, s katero pa nista bila zadovoljna. Pa jo bosta že morala pretrpeti ali vsak po 10 K ali pa po 48 ur zapora, kar jima bolje ugaja, to si lahko izbereta.

K ognju v novomeškem kapitelju. V tokovi štev. „Jutra“ omenjeni ogenj v novomeškem kapitelju je nastal v prvem-povoju že 22. t. m. Vnele so se saje v dimniku. Te so tlele naprej in vnele so se stopnice na mestu, kjer se iste stikajo z razpočenim dimnikom. Vsled trhnlosti stopnic in stropov se je tlenje širilo naprej, dokler ni prišlo v noči od sobote na nedeljo do izbruha ognja. V veliki nevarnosti je bil neki tam stanujoči stari kanonik, ki je že počival in bi se bil vsled dima zadušil, da niso pravočasno opazili ognja vsled nenavadnega dima, ki se je širil po vseh prostorih kapitelja. Zgorelo, oziroma poškodovano je le nekaj pohištva ter nekateri stropi.

Kdaj se prične delo vpoglabljanja Ljubljanič? To vprašanje se zdaj večkrat čuje po Ljubljani, ali pravega odgovora le ni. Bržkone se to delo ne bo preje pričelo, dokler ne bo Gruberjev prekop popolnoma izgotovljen, kar se mora v najkrajšem času zgoditi. Doslej je bila vsled trajnega deževja tudi voda prevelika, da bi se tako delo ki še po eni strugi ni dovršeno, že na drugi glavni strugi pričelo.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko v Ljubljani ima v petek dne 29. t. m. ob 5 pop. svojo redno javno sejo v dvorani mestnega magistrata. Dnevni red: Predložitev zapisnika zadnje seje. Naznanila predsedstva. Naznanila tajništva. Volitev predsednika, podpredsednika, prov. pred. in 3 rač. pregledovalcev. Sestava odsekov. Volitev 2 zborničnih zastopnikov v šolskih odborih obrtnih nadaljevalnih šol v Radovljici, na Bledu, Krškem, Toplicah (Zagorju), Smartnem pri Litiji in v Ribnici. Volitev namestnika člana pridobinske deželne komisije.

Elektroradiograf „Ideal“ v Ljubljani. — Danes zadnji dan krasnega sporeda, ki obstoji iz sedem najboljših točk, veseligre, komične slike v krajnih koloriranih naravnih posnetkih. Pri večernih predstavah dodatek „Grobniča živega“ (dolga drama). Jutri specijalni večer z običajnim izbranim sporedom. Omeniti je dramo v barvah „Močnejši od smrti“. V soboto „Smrtna ladja“, senzacionalna drama prve vrste. Drugi teden iz serije Aste Nielsen. „Uboga Jeny“.

Žive razmere v pogrebem društvu.*)

Služaj Peter Bratanič.

Peter Bratanič je bil uslužben v železniški kurilnici. Kot tak je bil tudi član pogrebne družbe. Revez pa je zbolel in morali so ga poslati v deželno blaznico, kjer je 14. decembra l. 1910. umrl. Njemu je bil varuhom imenovan g. Anton Komac, svojčas blagajnik, pozneje upravitelj pogrebne družbe.

G. Komac je kot Brataničev varuh od železniške blagajne sprejemal denar. Med drugim je nekoč od te blagajne za Brataniča sprejel tudi 100 K stanarine. O tem sprejemu pa se je po ovinkih le slučajno zvedelo. Varuh citiran na sodišče, da ta sprejem opraviči, se je izgovarjal, da mu je Bratanič ta znesek podaril za njegov trud. Sodišče ps je Komaca poučilo, da če bi bil Bratanič to tudi obljubil, je taka obljuba od strani slaboumnega neveljavna. Reveži, ki jih je usoda privedla na Studenec, nimajo več pravice razpolagati s svojim imetjem, vsaj jim zato sodišče preskrbuje postavne varuhe. Komac bi moral to dobro vedeti, ker je varuh čez 70 otrokom, poleg tega še oče ubogih v Šiški. Ker pa se je Komac le izgovarjal, da je imel veliko stroškov, mu je sodišče od tistih 100 K ki si jih je kar obdržal, prisodilo polovico, drugo polovico je moral izročiti varstvenemu sodišču.

Nekateri mislijo, da se tudi račun za nagrobni kamen ne vjema z vsoto, ki se je res izdala za ta namen.

Izvirnej podatki pa so na razpolago pri obračunu za pogreb. V smislu pravil bi mo-

*) Glej „Jutro“ št. 732, 740 in 748.

ral Bratanič biti pokopan na stroške pogrebne družbe, ki bi v tem slučaju za pogreb moralo plačati 230 K.

Pogreb sam in stroški pa so se razdelili v dva različna dela. A pri obeh je sodeloval g. Komac. Za pogreb od Studenca do šentpeterske mitnice je Komac skrbel kot varuh pokojnika, od tam dalje pa v lastnosti kot upravitelj pogrebne družbe.

In zdaj si pogledjmo račune v obeh teh različnih delih. Pogledjmo si jih v kolikor so nam za to viri na razpolago. Najprej vzamimo prvi del pogreba, ki je šel na račun zapuščine umrlega Brataniča.

Voz na Studenec	K 20.—
Prepeljava krste	4.—
Zvonenje v Dev. Mar Polju	27.07
Izvošček na Studenec	5.—
Skupaj	K 56.07

Na te izdane stroške pa je varuh vložil pri sodišču račun v znesku K 110.89 ter ta znesek dne 20. decembra l. 1910. tudi sprejel.

Tedaj je g. Komac kot varuh sprejel K 54.82 več, kakor znašajo dejanski stroški, razen, če g. Komac nima še kakih drugih računov, ki so pa doslej vkljub vsemu skanju še neznani.

Zapuščinsko sodišče je po našem nemerodajnem mnenju storilo napako, če od varuha ni zahtevalo detajliranega računa.

In tako preidemo k drugemu delu računa iz blagajne pogrebne družbe.

Parte	K 6.60
Rojina (Turk)	107.70
Sv. Petra župnišče	22.97
8 postreščkov	6.30
napovedovalec	2.—
mrtvaški ogled	2.—
sveče na Studencu	3.—
poslovodja	10.—
Skupaj	K 187.57

Društvo pa bi bilo moralo izplačati „ 230.— Tedaj je društvu ostal prebitek K 42.43

Ako bi se bilo le malo bolj varčevalo, bi bilo društvo prav lahko oskrbelo vse stroške pogreba. Društvu je preostalo čez 42 K a stroški za del pogreba od Studenca do Ljubljane znašajo 56 K, torej razlika 14 K.

Nekateri so sicer mnenja, da se društvo ni imelo brigati za oni prvi del pogreba, nego njegova skrb prične šele, ko se je mrlič pripeljal do Ljubljane. Pravijo, sicer bi se kdo pustil prepeljati tudi iz Dunaja v Ljubljano, tega pa društvo ne more in ni dolžno plačati. Čisto prav! Ali prav pa je tudi, da društvo izplača kar ima izplačati, če kdo hoče imeti še boljši pogreb, naj pa tisti doplačajo, ki ga zahtevajo. Vendar to pa se nam ne zdi prav in ne v najboljšem „vzornem redu“, če se sodišču na škodo dedičev umrlega položi račun na 110 K, dočim iznašajo stroški skoro polovico manj in pogrebno društvo spravi 42 K od pristojbine, ki jo ima izplačati. Lepo bi bilo to, če bi pokojnik to sam želel, oziroma če tako odredijo njegovi dediči, ker s tem društveni blagajni veliko pomagajo.

K slučaju Bratanič bi bilo še pripomniti, da je trdila Turk Rojina račun popolnoma pravilno sestavila, da pa je g. Komac kontoristinja naročil, naj napravi drug račun. Ko pa je izvedel, da eden revizorjev te račune zasleduje, se je proti kontoristnji izrazil: „Zakaj ste povedali in pkazali, da sem jaz pustil račun pripisati!“

Pretvorjeni račun za manjši znesek difirence pa najdemo tudi v

slučaju Marije Bokšič.

Ta članica je umrla 8. novembra 1911. Račun za umrlo Bokšič je bil pri že omenjeni tvrdki sestavljen tako:

pravilno:	popravljenno:
1 krsta	K 70.—
kržec i. dr.	2.70
sveče	8.80
kontenina	2.—
postrešek	2.—
cerkvenik	1.81
zvon v Šiški	10.—
K 90.50	K 97.31

Tu se gre torej za difirenco od K 6.81.

To difirenco je g. Komac utemeljeval s tem, da je rekel:

„Jaz ne bom zastoni okrog hodil. No, g. Komac pa ne hodi zastoni, ker je od društva že tako in tako plačan. Ko je g. Komac zvedel, da je revizor tudi tej samonasebi neznatni difirenci prišel na sled, je šel k soprogu umrle Bokšič ter mu izročil dve kronci, rekoč: „To je preostanek, ker je enkrat premalo — zvonilo“. G. Bokšiču ta stvar ni bila všeč in je revizorja prosil, naj to malenkost potlača, za kar mu rad da 20 K. Revizor je to ponudbo odklonil. Cela stvar tudi glede drugih slučajev bi se bila uredila med odborom samim, da se ni pred-

A. Šebek Trst, Via Carducci (poleg kavarne New-York) Blavska dvorana. Damska česalnice. — Parfumerije in toaletni predmeti po najnižji cen.

Važno za dame. Podloga za moderne frizure, pletenč, kodri, (Pandeau) Ltd. Zunanja naročila natančno po uzoru pošilja po pošti. Proti izpadanju las „Brenselhaarwasser“ (Za negovanje lica — lilijin mleko „Crema Princeesse Matilde“ Pariz Lilijin pudar

K 2—3 | Haartoč (prašek) odstrani takoj na-
K 3—4 | dležne kočine na telesu itd. K 3—4
K 2.— | Barva za lase, za namč neškodlj. K 5
K 3.— | Navodila k vsem predmet. brezplačno.

sednik tako objestno obnašal napram odbornikom, ki so od njega zahtevali pojasnila.

Prihodnjič to afero za enkrat zaključimo še z vzornim redom pri društveni blagajni.

Trst-Primorje.

Oj, ta nesrečna zgradba C. M. šole pri sv. Jakobu. V naše rredništvo je prineslo več delavcev sledeči dopis s prošnjo, naj ga priobčimo: Pred nekoličnim časom je prineslo „Jutro“ dopis, v katerem je strogo obsojalo „narodno“ Martelančevo podjetje, ker sprejema skoro izključno le zagrižene socialiste zidarje in celo Kalabreže. Mislimo, da bode kaj omenjeni dopis pomagal, a naše upanje je bilo zaman: ostalo je pri starem in se celo poslabšalo. Poleg socialno-demokratskih in kalabreških zidarjev dela tudi par Slovencev, ki so bili organizirani v N. D. O., a ti so se morali organizirati radi šikan socializmov v socialno demokratično stranko. Seveda, je šel v tem oziru socializmom ne roko delovodja, vsega spoštovanja vreden Slovenec, blagajnik pevskega društva „Adrija v Barkovljah“, gospod Anton Vodopivec. Kje pa si ti, staveni odbor, da postiš naše ubogo, revno delavstvo od mlačnega Martelančevega podjetja prezirati? Čast Vam, gospodje v stavenem odboru! Koliko je radovednih Slovencev, ki iščejo stavbo, oziroma gradbo C. M. šole, a iščejo jo zastopati, ker je ne morejo najti. Zakaj je ne morejo najti? utegne kdo vprašati, ker se šola vendar zida? Zato ker vsak Slovenec išče slovenski napis podjetja! In na zgradbi C. M. šole ga ni? bo zopet kateri vprašal. Ne, ne! Ni ga! Bližji se le napis: „Impresa di costruzioni Giovanni Martelan & C. Trieste-Barcola“. O ti ubogi tržaški slovenski narod! Kam smo prišli? Če plovemo tako naprej, je najbolje, da se podamo vsi tržaški Slovenci na široko morje, in da se tam pogreznemo. Tužna nam majka! Pardon, še nekaj, ki pa tudi ni malenkost. Pri ograjnih vratah stoji napis: „E' vietato l'ingresso ai non addetti al lavoro“. Sama stvar se zdi nevrjetna, ali žalibog je resnična! Ubogi slovenski trpin nabira od novčiča do novčiča za C. M. D. kakor čebelica rožno cvetje in da ta slovenski denar ubogih trpinov prihaja — v roke kalabrežev, ter poleg tega da so postavljeni na šoli še samo laški napisi, potem naj vrag vzame še šolo in cel aparat! To je nečuvčen škandal, to so krivice, ki jih zavedni Slovenci ne moremo trpeti! Ako ima iti tako dalje, je najbolje, ka pride potres in da poruši stavbo s celim delavstvom, delovodjem in podjetjem. To pa se da lahko vse popraviti in sicer tako le: Staveni odbor naj se poda k „narodnemu“ podjetniku Martelanu in naj mu reče: Idite nemudoma v N. D. O. po zidarje in naše nasprotnike, ki preključajo C. M. D. in ki preganjajo naših par delavcev odpustite. Nadalje primite za uha „narodnega“ delovodjo in recite mu, naj naših delavcev po nepotrebnem ne šikanira in končno, vrzite italijanske table v stran in nadomestite jih s slovenskimi! Ako ne segne ta apel „narodnemu“ podjetniku Martelanu in stavenemu odboru v srce, ne bomo mirovali, ker to je škandal, škandal in še stokrat škandal!

S polenom po glavi. 52 letni Josip Klaver stanujoči v ulici Stadion št. 10., je bil predvčerajšnjim popoldne aretiran na trgu pred kolodvorom južne železnice, ker je s polenom razbijal po glavi izvoščeka Mihaela Brandstätterja. Brandstätter je namreč sedel na kozlu svoje kočije, ko je od zadaj prišel Josip Klaver in mu začel razbijati bučo s polenom. Na policiji je Klaver rekel, da se je hotel maščevati, ker je Brandstätter nekoč pred tremi meseci lučal proti njemu gnjile pomaranče in limone in ker ga je bil predvčerajšnjim predpoludne v ulici Miramar naklestil s pestmi. Rekel je celo, da mu je prav priručno žal, da ni Brandstätterja še bolj naklestil. Seveda so ga dajali pod ključ.

Pretep. 25 letni Vasilij Kondos, doma iz Pireja (Grško), brez stalnega stanovanja bivajoči v Trstu, je bil predvčerajšnjim popoldne aretiran na velikem trgu, ker je malo prej pretepel gostilničarja Dominika Cavalieri, ki toči v gostilni „Alle tre porte“ v ulici del Pozzo bianco. Kondos je priznal, da je Cavalieriju prerahljajal kosti, a rekel je, da je to storil zato, ker ga je bil Cavalieri razžalil. Tudi njega so spravili pod ključ, kjer si morda ohladi prevročo kri.

„Anarhija“ v mestni plinarni.

Med delavstvom divjajo hudi boji. Delavci ne vidi v svojem sodelavcu — sotrpina, tovariša, ampak sovražnika, ker je slučajno pripadnik te ali one delavske organizacije, narodnosti ali pa vere. Te boje, ki postajajo vedno bolj barbarski, vedno bolj surovi, mora vsak zaveden človek obsojati najodločneje. Zalostno je to, če mislimo, da se nahajamo v drugem tisočletju in stoji delavstvo že na višji stopnji izobrazbe, kakor

enkrat. Vidimo, da so tudi življenske razmere v današnjem času neznosne, da je pristisk od strani izkoriščevalcev vedno hujši. A navzlic temu opazimo, da se delavci, ki imajo enake interese, ki enako trpijo, med seboj smrtno sovražijo, eden drugemu slabo želijo, mesto da bi nastavili vsi skupaj ost proti provzročiteljem današnjih žalostnih razmer. Človek, ki te boje opazuje in je količkaj vzbujen, vidi v teh bojih edino le nazadovanje izkoriščanih proletarcev. Delavci s temi boji sami sebi škodujejo.

V mestni plinarni, kjer so zaposleni slovenski in italijanski delavci, se je več mesecev grozno hujskalo proti delavcem slovenske narodnosti, proti pripadnikom N. D. O. Velika gonja se je napravila proti slovenskim delavcem po vseh strani. Umevno je, da so morali ubogi slovenski delavci med tem časom veliko pretrpeti. Marsikateri je zgubil radi tega tudi službo. Posebno Škulina so močno napadali. Imeli so ga za voditelja „anarhistov“ in mnogo je moral prestati po nedolžnem.

Slovenske delavce se je namreč sumnilo, da so sklenili prirediti pri sv. Jakobu shod in na ta shod povabiti pet delavcev italijanske narodnosti in jih po tem napasti. Ta govorica, ki se je širila v plinarni, je dala temu povod, da se je začelo tako silno nasprotstvo in sovraštvo po strani italijanskih napram slovenskim delavcem.

Slovenski delavci so vložili proti italijanskim tožbo potom dr. Mandičeve pisarne. Na razpravi se je doznalo, da so bili slovenski delavci popolnoma nedolžni, da se jih je po nedolžnem nadadalo. Neki Zenodrag si je iz sovraštva nasproti članom N. D. O. vse to samo izmislil in trosil te laži med italijanskimi delavci naokrog.

Tožitelji so umaknili obtožnico, ker je podal obtožnec sledečo izjavo:

Na podlagi pravnih podatkov moram priznati, da sem krivično obdolžil zasebne tožitelje. Vsled tega, dočim preklicujem obdolžitve, kot do cela izmisljeno prosim odpustčanja in se zavežem podati se danes ali jutri v družbi zaupnika obtožiteljev Alojzija Škulina k g. rav. telju inženirju Sospisin ter mu izjaviti, da sem storil krivico slovenskim delavcem — Zavežem se plačati „Narodni Delavski Organizaciji“ 1 K (jednu kronu).

Dokazano je sedaj, da slovenski delavci niso nobeni anarhisti, ampak da so anarhisti oni, ki slovenskega delavca iz dna duše sovražijo in mu žele pogin.

Narodna delav. organizacija.

Delavci tehničnega zavoda pri sv. Andreju so vabljeni na društven shod, ki se vrši danes v četrtek, 28. t. m. v prostorih N. D. O. pri sv. Jakobu.

Narodna delavska organizacija priredi v petek, 29. t. m. ob 8. uri zvečer v prostorih N. D. O. ul. sv. Frančiška št. 2. predavanje o predmetu: Zločinec in družba. Predavatelj: g. dr. J. Mandič. Vstopnina 10 vin za osebo. — Delavci naj pridejo k temu predavanju, katerega predmet je zelo zanimiv in poučljiv že sam po sebi, v čem večjem številu.

Skupina mestne plinarne N. D. O. sklicuje za soboto, 30. t. m. ob 8. uri zvečer javni shod, ki se vrši v gostilni „Konsumnega društva“ pri sv. Jakobu. Dnevni red: Razmere v mestni plinarni.

Skupina zidarjev N. D. O. sklicuje v soboto, dne 30. t. m. ob 7. uri zvečer sestanek v „Kons. društvu“ (pri Valentinu) v Škedenju.

Narodna delavska organizacija v Trstu priredi v nedeljo, 31. t. m. peš — izlet v Škedenj. Zbirališče ob 1:30 pop. izpred „Kons. društva“ pri sv. Jakobu, odkoder se odkoraka točno ob 2. uri popoldne skupno z narodno godbo in društveno zastavo na čelu. — V Škedenju se bo vršil ob 3. uri pop. na vrtu „Gospodarskega društva“ javni shod z dnevnim redom: Položaj slovenskega delavstva v Škedenju in okolici. Na shodu bo med drugimi poročal tudi dr. in dež. poslanec dr. Otakar Rybar. Po shodu bo veselica z godbo, plesom in petjem na velikem vrtu pri Šmecu. — Vstopnina na veselico 40 vin. za osebo.

Vabilo na naročbo.

Približuje se konec 1. četrtletja, ko večini naših naročnikov zapade naročnina in jih prosimo, da nam jo pošljejo takoj ko sprejmejo položnico poštne hranilnice.

Ob enem vabimo na naročbo one, ki še niso naši naročniki, lahko bi pa bili in bi se sami naročili na „Jutro“, mesto da ga čitajo pri sosedu, v kavarni, gostilni, ali čitalnici.

Celoletna naročnina znaša 18 K, polletna 9 K, četrtletna 4 K 50 vin. in mesečna 1 K 50 vin.

Veliko število novih naročnikov — to bo najboljši in najtrdnjši „Jutrov“ sklad.

Novice.

Trdoživ morilec. Pri izvršitvi smrtne obsodbe nad Perth-Amboy-morilecem Maxiamom Bellinijem, nekem Sicilijancem, se je pripetil nenavadni slučaj, da dva električna udarca nista zadostovala za usmrčenje, in da so morali še v tretjič poslati močnejši tok skozi njegovo telo. Petnajst minut je preteklo, predno so izjavili zdravniki, da je obsojenec mrtev. Ta slučaj se je pripetil v kaznilnici v Trenton, N. J.

Nalimani žurnalisti. Francis F. Gallagher, št. 1354 Hancock St., Brooklyn, N. Y., je postal žrtev male šale, ki mu je spravila na vrat celo tolpo časnikarjev in fotografov. Vsi ti so namreč hoteli videti moža in dobiti od njega sliko, ker je nek hudomušnež raztrobil vest, da je postal Gallagher s 70 leti oče krepkega sina. Ker je pa kaj takega dokaj nenavadno, so hoteli žurnalisti seznaniti širše občinstvo s tem starim korenjakom. No, hudomušnež se more pripraviti na marsikaj, kajti Gallagher je star šele 49 let.

Živa zgorela. Pri požaru, ki je nastal v drugem nadstropju štirinadstropnega poslopja št. 307 Tompkins Ave., Brooklyn, N. Y. je Mrs. Cecilija Kupferstein živa zgorela. Popolnoma poogorenelo truplo so našli v drugem nadstropju, ko je bil ogenj pogašen. Požar je napravil škode za deset tisoč dolarjev.

Ženske obsodile može. Več mož, ki so bili obdolženi, da so žgali žganje brez dovoljenja je obsodila danes ženska sodnica, Mrs. L. M. Tague. — Tudi porotnice so bile ženske.

Smrt postarne zakonske dvojice. V Newcastlu so našli danes 90 let starega John Henryja in njegovo ravno toliko staro soprogo v njenem stanovanju mrtva. Mož je umrl vsled starosti, ona se je pa obesila v kuhinji. Najprvo si je hotela prerezati vrat.

Armenci med seboj. Vsled najdbe dveh trupel v neki pekarni in nekem hotelu so prišli tukaj na sled umoru in samoumoru, 35 letni Armenec Charles Georgian je usmrtil v pekarni 17 letnega Leon Bilbiliona, katerega je zadavil z lastnim hlačnim pasom. Nato je porinil svojo žrtev pod peč in se podal v hotel, kjer je izvršil samoumor.

Petletni otrok žrtev lopova. Pod obtožbo, da je kriminelno napadel 5 let staro Mary Prior, je bil tukaj aretovan 49 letni Chester Swords in postavljen pod 5000 jamčevine. Otrok se nahaja bolan v bolnišnici. Redarji so komaj obvarovali pohotnega falota pred linčanjem.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut-Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polić) v Trstu.

Mali oglasi.

Plavolasa gospodična z belo čepico, ki je v pondeljek vstopila v Domžalah v kamniški vlak, se prosi, da se zglosi pod šifro „Resnost“ Ljubljana, poštne lažee.

Nova brivnica v ulici S. Francesco d'Assisi št. 54 se prioroča za obisk vsakemu Slovenceu.

Proda se damsko kolo, dobro ohranjeno. Poizve se pri podružnici „Jutra“ v Ljubljani.

Lepo meblovano sobo s posebnimi v hod, v pritličju, se odda s 1. aprilom v Ljubljani, Poljanska cesta št. 3. Soba je pripravna tudi za pisarno.

Prodajalka išče službe. Ponudbe pod „Ljubljanka“ na upravništvu „Jutra“ v Trstu.

Kontoristinja išče primerne službe v kaki blagajni rka. Ponudbe pod „Kontoristinja“ na upr. „Jutra“ v Trstu.

Dve sobarici sprejme Hotel „Balkan“ zah. leva se znanje slovensčine, nemščine in italijanščine.

Proda se več podob, nekaj hišne uprave in drugo. Strelška ul. št. 20 I nadstropje levo.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. Umetniški izdelki, stalne cene.

Menični promet

želi solventna tvrdka, ki da na željo delni diskont na polovico. Ponudbe pod: L. A. 6421 na Rudolfa Mosse — Dunaj.

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 29 TRST

Trgovina z vsakovrstnim jestvinskim blagom, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru.

Postrežba točna in solidna. — Konkurenčne cene

Priporočila se FRAN KUKANJA čevljar

Via Pierluigi da Palestrina 3. prtl.
Obuvala vseh vrst za moške, ženske in otroke po nizki ceni.
Specijaliteta: Obuvala za bolne noge.
Popravila.

Preblauske rudninske vode.

Staroslavne natronske kiselice velike vrednosti in izvrstnega okusa, neprekosljive čistosti in velike vsebine ogljikove kisline.

Preblauska slatina, ☉ ☉

najčistejša alkalska rudninska voda, preizkušeno zdravilna pri motenjih prebave in menjavanja snovi, katarih, kamenu, boleznih v mehurju in na ledicah.

Preblauski livadni vrelec,

ogljikove kisline velebogati, naraven natronski kislec, vsled prijetno rezočega okusa prav posebno pripraven, za brizganje vina, za mazanje s sadnimi sokovi in je tudi brez prinesi uživan izborna osvežilna pijača.

Dobiva se v Ljubljani pri A. Sarabonu, Mihaelu Kastnerju, Peter Lassnik, A. Stacul, T. Negeringerju ter po vseh lekarnah in specerijskih trgovinah ter pri vrelski razpošiljalnici Preblau, Korosko

Oblastveno konc. posredovalnica za mestno zastavljalnico, posreduje za vse v zastavljalnico stroko spadajoče posle v Kolodvorski ulici št. 6 pritličje v Ljubljani.
Pojasnila brezplačno
Fran Bergant.

Novo pogrebno podjetje

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso štv. 47 (Vogel Piazza C. Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Noghere), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijskih. — Krasna izbira vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovrščenih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo. Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne, cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ul. Tesa št. 31. — Telefon. 14-02.

Higijenična mlekarna: Trifolium

20 prodajalnih prostorov. Centrala: ulica Stadlon. Tel. 1773. Čisto domače, filtrirano mleko pasteurizirano, ohlajeno na nizko temperaturo. Najfinše čajno maslo pristno domače. Specijaliteta: Sterilizirano mleko za otroke! Naravni led v kosih in kolih iz tovarne v Banah.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z. n. z.

4 1 0
2 0

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po

brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

Rezervni zaklad: K 700.000.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za od. ravo solnčnih
peg, kakor tudi za pridobitev in ohranitev nežne,
mekke kože in belega teinta ne obstoji boljše
milo kot svetlozrno Steckenpferdovo
milo iz lilijinega mleka (Steckenpferd-
Lilienmilchseife), znamke Steckenpferd, od Berg-
anna & Co., Tiščen ob Elbi. — Ko ad stane
80 li in se dobi v lekarnah, drogerijah, parf-
erijah in vseh sličnih trgovinah. — Ravno-
tako se obnese Bergmannova lilijiska krema
„M a n e r a“ naravnost ču lovito za ohranitev než-
nih, belih rok pri damah; dobi se povsod po 70 h.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. -- Lastna
ovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

Senzacionalna prodaja

za velikonočne praznike.

Obleke za gospode	od K	8.—	naprej
" " dečke	" "	6.—	"
" " otroke	" "	2.—	"
Površniki ali raglani za gospode	" "	12.—	"
" " modre bootsjopice za dečke	" "	6.—	"
Klobuki ali čepice za gospode in dečke	" "	1.—	"
Dežni plašči za gospode in dame	" "	10.—	"
Kostumi ali dolgi raglani za dame	" "	10.—	"
Krila ali bluže iz blaga za dame	" "	3.—	"

Velika izbira pariških in berlinskih modelov.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana Mestni trg št. 5.

„VYDROVKA“

la dobra žitna kava.

otročka moka, oblati in drugi

izdelki edino svoje vrste.

Časopis „Domači Prijatelj“ — Zahtevajte cenik.

VYDROVA
TOVARNA
HRANIL
PRAGA-VIII

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na želez. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hilsjerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wisiak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Likar, Glince,
Strkovič, Dunajska cesta.
Klanšek, Tržaška cesta.
Tulach, Dolenjska cesta.

Osrednja Banka čeških hranilnic Piazza Ponterosso 2

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge:

4 1 0
4 0

4 1 0
4 2 0

4 3 0
4 4 0

4 5 0
4 8 0

povračno obrestovanje

na knjižice na računu in fixe vloge premijne vloge

Vse bančne transakcije.

Uradne ure od 9-12, 2-5.

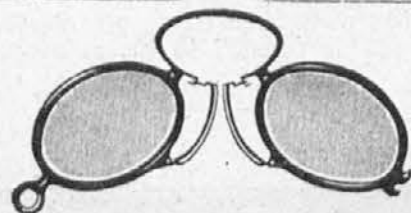
Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1.

Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin iz
lesa in pletenin, škafov, brent, čebrov in
kad. lopat, rešet, sit in vs. kovrstnih košev, jerbases
in ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov
Priporočila svojo trgovino s kuhinjsko posodo
vsake vrste bodi od porcelana, ter
n. lje, e. aila, kositerja ali alu. inia, nadalje, kleko-
itd. — Za gostilničarje pipe, kroglice, ze uljeno in
stekleno posodo za vino.

Fr. P. Zajec

Ljubljana, Stari trg št. 9.

priporočila kot prvi slovenski izprašani in
oblastveno konces. optik in strokovnjak svoj

optični zavod,

kakor ščipalnice in očala natančno po znan-
stvenih in zdravniških predpisih, toplo mere
zrakomere, mere za višino, daljnogleda itd.
Vsa popravila izvršujem točno in so-
lidno v svoji po najnovejšem sistemu z
električnim obratom urejeni delavnici.

Ceniki brezplačno.

SUKNA

ZEFIRE

in modno blago za gospode in
gospo priporočila izvozna hiša
Prekop Skorkovsky in sin
v Hampden, Češka. Vsorel
na zahteva franko. — Zelo
zmerne cene. — Na željo
dajam tukaj izgotovljati
gospodske obleke.

Delo solidno. Cene zmerne

Odlikovana čevljarnica Fratelli Rauber

Trst, ulica Carducci 14 (prej Torrente)

Zaloga ustrojenih kož

Velika izbira potrebščin za čevljarje. — Specijaliteta

potrebščin za sedlarje.

Lep lokal

se takoj odda v sredini mesta, pri

praven za vsako obrt ali trgovino

Poleg se nahaja tudi stancvanje.

Kje pove podružnica

Jutra Ljubljana.

Serravallo
železnato Kina-Vino
Higijena razstava na Dunaju 1906:
Dravno odlikovanje in častni diplom
k slati kolajni.
Povzročila voljo do jedi,
okrepča živce, pobiljša
kri in je
rekonvalescentom
in malokrvnim
zelo priporočeno od zdrav-
niških avtoritet.
Izborni okus.
Večkrat odlikovano.
Nad 6000 zdravniških priporočil.
J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovlje.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu Splitu in Celju.

Definitska glavica K. 8.000.000.

Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod
jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi 4 1 0
2 0

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.